

Grad vilde genere Rettens Arbejde ved Gennemførelsen af Retsreformen.

Det andet Forslag om Forandringer i Reglerne om Sø- og Handelsretten staar i en vis Forstand i Forbindelse med dette Forslag om Overretten. Der er ganske vist intet om, at Dommernes Antal skal nedsettes, thi Forholdet er det, at der deltager 1 juridisk og 4 handels- eller søkyndige Dommere i Paadømmelsen, og at formindske det sagkyndige eller fagkyndige Element i Domstolen er der absolut ingen Grund til. Forslaget angaaende Sø- og Handelsretten har derfor en noget anden Karakter. I § 1 foreslaas det, at Næstformanden beskikkes af Kongen for et nærmere fastsat Tidsrum og skal være et Medlem af en af Overretterne eller af Kriminal- og Politiretten i København. Nu er Forholdet det, at Næstformandens Forretninger ere indskrænkede til Behandling af Fallitboer og til i Formandens Fald at fungere som Dommer i selve Retten. Formanden er nu efterhaanden bleven overbebyrdet med Arbejde. Eftersom Sageres Antal er steget, kan han ikke overkomme tilstrækkelig hurtigt baade at beklæde Retten og paadømme Sagerne. Derfor foreslaas det nu, at Næstformanden faar Adgang til ogsaa at beklæde Retten, og man kan opnaa det saa meget lettere, som der allerede til Brug derved haves et Lokale i samme Bygning, hvor Sø- og Handelsretten for Tiden holdes. Ved Retsplejeloven er det forudsat, at Retten skal kunne beklædes baade af Formanden og Næstformanden, og da et Lokale blev ledigt i Handelsbankens Ejendom, sikrede Sø- og Handelsretten sig det. Dette Lokale, som Retten saaledes har, kan altsaa benyttes, dersom Næstformanden kan beklæde Retten. Den Mand, som kan beskikkes til Næstformand, skal som hidtil være et Medlem enten af Overretten i København eller i Viborg eller af Kriminal- og Politiretten, men han skulde fritages for sine Forretninger i Hof- og Stadsretten eller den Ret, hvortil han hører, saa længe han fungerer i Sø- og Handelsretten. Nu er det saaledes, at han udfører sit Hverv i Sø- og Handelsretten som et rent Bihverv ved Siden af sit Hverv i Hof- og Stadsretten og faar et ekstra Vederlag derfor. Hvis man bibeholdt denne Ordning, vilde

det blive for meget at læsse paa een Dommer, han vilde faa for meget at bestille, derfor foreslaar jeg, at han fritages for sit Arbejde i den Ret, hvortil han hører, saa længe han er beskikket i Sø- og Handelsretten, og dermed falder naturligvis ogsaa Ekstragratalet bort. Der vil altsaa ved denne Lov mulig kunne opnaas en Besparelse for Statskassen, men det kan jo være, man regner fejl paa det Punkt; hvis den vedkommende Assessor ikke helt kan undværes i den paagældende Ret, hvortil han hører, kan det blive nødvendigt til Tider at konstituere en anden i hans Sted i den Ret, hvortil han ellers er beskikket. Men foreløbig er det egentlig Tanken at spare det Beløb, som udgives til Næstformanden. Den nærmere Fordeling af Forretningerne mellem Formanden og Næstformanden skal efter Forslaget bestemmes af Formanden efter Forhandling med Næstformanden.

Dernæst foreslaas det i § 2, at Antallet af handelskyndige Medlemmer fastsættes ved kongelig Anordning. En saadan Bestemmelse findes i den vedtagne Lov om Rettens Pleje, men den ønskes bragt til Anvendelse allerede nu. Thi Forholdet er dette, at Retten skal sættes saa tidt der-nede, at det kniber med at faa de handelskyndige Medlemmer til at møde. De have jo deres egne Forretninger at passe ved Siden af, og det er ofte til stor Gene for dem at skulle møde udenfor den sædvanlige Retsdag, Torsdagen, eller at blive til Stede, naar Møderne trække ud længe efter Børstid. Derfor foreslaas det, som det er vedtaget i Retsplejeloven, at Antallet fastsættes ved kongelig Anordning. Det, man tænker paa at foretage, hvis en saadan kongelig Anordning udstedes, er foreløbig at forøge Tallet for de handelskyndiges Vedkommende med 10, altsaa fra 30 til 40, og for de søkyndige fra 10 til 12. Dernæst føjes det til, at de søkyndige Medlemmer behøve ikke at have Bopæl i København. Det er foranlediget ved, at flere af dem, som man ønsker beskikkede dertil, bo i Hellerup, altsaa lige udenfor Københavns Grænse. — I § 3 bestemmes, at i borgerlige Sager ere de forretningskyndige Medlemmers Tilstedeværelse kun nødvendig under mundtlig Procedure. Meningen er den, at hvor der for Sø- og Handelsretten kun føres Vidner, Syn og Skøn